

Göran Schough, Brålanda

Publicerad 2013-02-25

Det var i september 1973. Jag var alldeles ny som frälsningsofficer, arbetade på Hisingskåren i Göteborg. En kväll satt jag och spelade piano alldeles ensam i kyrkolokalen. Det enda ljus jag hade tänd var bakgrundsbelysningen till Frälsningsarméns emblem, en sol med korset i centrum.

Rätt som det var smög sig en onykter person in i lokalen och satte sig tyst längst ner och lyssnade. Det var bara vi två. När han ropade ' kan du spela din klara sol går upp för mig' avbröt jag och gick ned till mannen som var kraftigt berusad. Vi hade ett samtal om livet och evigheten och han var mycket olycklig. Alkoholen höll på att förstöra hans liv. Någon ytterligare hjälp ville mannen inte ha den kvällen utan lämnade lokalen när han hade fått höra sin önskade sång.

Några veckor senare träffade jag mannen på Fyrbåxskåren i Göteborg. 'Känner du igen mig?', frågade han. Javisst, det gjorde jag och mannen berättade att nu hade han blivit frälst på Fyrbåxskåren och fått ett nytt liv. Jag heter Göran, sa han.

Tolv år senare korsades våra vägar igen. När jag började som verksamhetschef vid Nylösegården i Göteborg hade Göran redan jobbat där som behandlingspersonal i flera år och var sedan länge soldat i kåren.

Göran Schough föddes i Värmland i ett litet samhälle alldeles vid den vackra sjön Fryken. Även om Göran nästan hela sitt arbetsverksamma liv bodde i en stor stad eller i dess närhet, så fanns längtan till landet där hela tiden. Vi vet inte om det var livet i storstaden som ledde Göran in i svårigheter och problem med alkoholen, men vi vet med säkerhet att den upplevelse av personlig frälsning som Göran fick mitt i livet präglade honom för resten av livet. När han fått distans till sitt eget gamla liv, så blev det naturligt för honom att hjälpa andra. Han började arbeta vid Frälsningsarméns stödboende för missbrukare Nylösegården. Där blev han en auktoritet och någon som alla lyssnade på. Han hade inte mycket till övers för nya behandlingsmetoder och teoretiska upplägg kunde han beskriva som 'ni bara tjötar o tjötar'.

Men Göran hade något mycket större, han hade ett hjärta som brann för Jesus och för att hjälpa den som hade det svårt. På Nylösegården kom han snart att bli den som förmedlade stor trygghet till såväl gäster som personal och han var under många år aktiv i Fyrbåxskårens gudstjänster. När så Fyrbåxskåren slogs samman med Östra kåren blev han en av dess soldater och har så förblivit, även om geografiska avstånd hindrade honom från att besöka kåren.

Göran var mycket ordningssam och allt skulle finnas på sin plats. Han var en stor trädgårdsentusiast och skötte planteringar och tomten runt Nylösegården med mycket av kärlek och värme. Vid pensioneringen flyttade han upp till

födelsebygden och kunde odla mer av sitt trädgårdsintresse. Men efter några år var det dags att flytta igen och småningom kom han till Brålanda där han anslöt sig till pingstförsamlingen. För Göran var det viktigt med en andlig gemenskap och han berättade alltid om sin tro och om vad Jesus kan göra för de missbrukare som ville stanna kvar och lyssna. Det är med stor tacksamhet över de insatser som Göran gjorde på Nylösegården och Fyrbåxskåren som vi nu lyser frid över hans minne.

/Begravningen hölls i pingstkyrkan i Brålanda/.

Bert Åberg 2013-01-11